

z 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. odmítnuto provedení odvolání státního zastupitelství v Liberci z výroku o trestu z rozsudku krajského soudu v Liberci z 28. února 1930, a nepřihlédnulo k ohlášenému odvolání státního zastupitelství, byl porušen zákon v ustanovení §§ 78 a 294 tr. ř.

D ů v o d y:

Rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 28. února 1930 byl Josef R. uznán vinným přečinem podle § 58 odst. I č. 7 zák. čís. 123/1920 sb. z. a n. a odsouzen do tuhého vězení na 24 hodin, zostřeného jedním postem, podmíněčně na 1 rok. Proti tomuto rozsudku opovědělo státní zastupitelství téhož dne odvolání z výše trestu, po případě i co do výroku o podmíněném odsouzení a žádalo o sdělení spisů. Spisy s písemným vyhotovením rozsudku byly státnímu zastupitelství sděleny dne 13. března 1930 a provedení odvolání státního zastupitelství z výroku o trestu došlo na soud dne 17. března 1930. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 18. dubna 1930 odmítl provedení odvolání státního zastupitelství a nepřihlédl k ohlášenému odvolání. Podle důvodů tohoto rozhodnutí bylo provedení odvolání odmítnouti jako opozděné, poněvadž nežádáno za opis rozsudku a osmidenní lhůta § 294 tr. ř. končila dne 8. března 1930. Ježto pak při opovědi odvolání nebyly uvedeny přesně okolnosti, které by je odůvodnily, nebylo lze k odvolání podle § 294 odst. 2 tr. ř. přihlédnouti. Tímto usnesením byl porušen zákon v ustanovení §§ 78 a 294 tr. ř. Podle § 78 tr. ř. doručují se státnímu zastupitelství soudní opatření, tedy i písemné vyhotovení rozsudku, sdělením v prvopise. Žádost státního zastupitelství o zaslání spisů zahrnuje v sobě žádost o zaslání prvopisu rozsudku, poněvadž prvopis rozsudku tvoří neoddělitelnou část soudních spisů. Státní zastupitelství jest podle § 78 tr. ř. oprávněno žádati o spisy s prvopisem rozsudku a lhůta k provedení opravných prostředků běží ode dne kdy mu byl doručen prvopis rozsudku, a to i, byl-li mu na požádání dodán i jeho opis. Podle toho bylo odvolání státního zastupitelství provedeno v zákonné osmidenní lhůtě od doručení prvopisu rozsudku, za nějž bylo žádáno, a měl vrchní soud k odvolání přihlížeti a o něm věcně rozhodnouti.

Čís. 4093.

Z toho, že se obžalovaný dopustil činu (podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep.) před značnějším počtem lidí smýšlení zřejmě protistátního za oslavy 28. října, jest souditi, že bezpodmínečný výkon trestu jest nutný k vůli generální prevenci a v zájmu veřejného pořádku a míru v republice.

(Rozh. ze dne 5. března 1931, Zm II 167/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu

v Moravské Ostravě ze dne 28. února 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep., a zamítl odvolání obžalovaného do nepodmíněného odsouzení, a to odvolání z těchto

důvodů:

Důvodným nebylo shledáno ani odvolání obžalovaného do nepodmíněného odsouzení. Neboť již z toho, že se obžalovaný dopustil činu před značnějším počtem lidí smýšlení zřejmě protistátního za oslavy 28. října, jest souditi, že bezpodmínečný výkon trestu je nutný k vůli generální prevenci a v zájmu veřejného pořádku a míru v republice. V důsledku toho nelze přihlížeti již k osobním poměrům obžalovaného v odvolání uplatňovaným.

Čís. 4094.

Ustanovení § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. čelí již vzdálenějšímu nebezpečí hrozícímu právnímu řádu tím, že se zviklají v jiných osobách názory o mravní a právní zavržitelnosti zločinů, k nimž podněcovací projev poukazuje, a o nutnosti neztenčeného zachování právních statků, jež by byly zločiny toho druhu dotčeny a porušeny.

S hlediska zločinu § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. nezáleží na tom, že jest v době podněcování ještě nejisto, kdy a zda vůbec dojde ke skutečnému spáchání dotyčného zločinu.

Výrok o ztrátě čestných práv občanských ve smyslu § 32 zák. na ochr. rep. jest napadati zmatečnými stížnostmi, byl-li porušen zákon v ustanovení velicím, odvoláním, jde-li o nesprávné výsledky soudcovského uvažování v mezích zákona.

Závěrem vysloveným v rozhodovacích důvodech, že obžalovaný spáchal zločin podle zákona na ochranu republiky z pohnutek nízkých a nečestných, byl zjednán předpoklad, za kterého soud musel uložit vedlejší trest ztráty čestných práv občanských, i když vyslovil trest nižší jednoho roku; jde o zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., uložil-li tu jen ztrátu práv ve smyslu druhého odst. čís. 3 § 32 zák. na ochr. rep.

Ustanovení prvního odstavce § 32 zák. na ochr. rep. ukládá soudu prostě, by v případech tam vytčených vyslovil jako vedlejší trest ztrátu čestných práv občanských, aniž smí přizpůsobiti rozsah tohoto vedlejšího trestu individuálním poměrům obžalovaného tím, že určí a v rozsudku vysloví, v čem se projeví účinek ztráty čestných práv občanských.

Druhý odstavec § 32 zákona nemá význam pro úpravu výroku o dotčeném vedlejší trestu v rozsudku, nýbrž jen pro výkon dotčeného rozsudečného výroku příslušným úřadem.

Kdo štvavým a rozvratným prohlášením, naplněným záštitou proti státu vlastního národa, pokálel slavnostní ráz zahajovací schůze okresního zastupitelstva, jednal z pohnutky nízké a nečestné.

(Rozh. ze dne 6. března 1931, Zm I 54/30).